

[Jørgen Otsen.]

flytningen har kunnet ske uden Episoder af nævneværdig Art, et Forhold, der tjener alle Parter til Ære. At Børnene fra de tyske Hjem alle taler Dansk, har selvfølgelig lettet Sammensmeltningen.

Om Lovforslaget vil jeg i øvrigt gerne udtale, at naar der nu skabes Særklasser for de Børn, som ikke er sendt i dansk Skole, maa man haabe, at Ordningen ogsaa rent praktisk kan gennemføres, at der kan skaffes de nødvendige Lærere og de nødvendige Skolelokaler. Der kan ikke ses bort fra, at begge Dele kan volde Vanskeligheder visse Steder.

At der ogsaa ved denne midlertidige Ordning skal være et virkelig effektivt Tilsyn med de tysksprogede Særklasser saavel som med Privatskolerne og den i Hjemmene givne Undervisning, er naturligt og selvfølgelig. De herom i Lovforslaget givne Regler — baade med Hensyn til Danskundervisningen, Lærerkræfterne og Lære- og Læsebøgerne — kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde, og jeg vil gerne understrege, at denne Kontrol eller dette Tilsyn faar en Opgave, der under ingen Omstændigheder maa tages for let og blaaøjet. At der efter Lovforslagets Behandling i Folketinget nu ses bort fra den ministerielle tilsynsførende, betyder efter de Udtalelser, der er faldet i det andet høje Ting, kun, at man ikke vil ansætte en saadan tilsynsførende for den korte Tid, den midlertidige Ordning skal være i Kraft.

At de tyske Skolers Eksamensret bortfalder, er ganske selvfølgelig.

Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at Lovforslaget intet præjudicerer med Hensyn til den fremtidige Ordning af Skoleforholdene i Nordslesvig og saaledes ikke tager Stilling til, om den fremtidige Ordning fortrinsvis skal bygge paa kommunale Skoler eller paa Privatskoler.

Det er ingen Hemmelighed, at der i den nordslesvigske Befolkning er en stærk Stemning for, at alle kommunale tysksprogede Skoler bør afskaffes. Andre mener, at de er at foretrække for Privatskolerne.

Den højtærede Undervisningsminister har oplyst, at der i Undervisningsministeriet allerede arbejdes med den fremtidige Ordning af Skoleforholdene i Nordslesvig, og det er godt det samme. Derved vil man selvfølgelig ogsaa komme til at befatte sig med det Spørgsmaal, jeg lige har nævnt, og dette Arbejde taaler da heller ikke at opsættes ret længe; thi naar det foreliggende Lovforslag efter den Affattelse, det har faaet i Folketinget, tidsbegrænses til 31.

Marts 1946, er der virkelig ingen Tid at spille, og det kunde vel i denne Forbindelse ogsaa være rimeligt — saa godt som det nu under de herskende Forhold lader sig gøre — at se paa, hvorledes den danske Skoles Vilkaar former sig for vore haardtprøvede Landsmænd i Sydslesvig.

Men det gamle Ord, at Hastværk er Lastværk, skulde meget nødvendig manifestere sig paa vor Skolelovgivnings Omraade. Der er jo kun tre Maaneder til det Tidspunkt, da der bør foreligge en Nyordning, og den Ordning, der saa træffes, skulde gerne være en holdbar Ordning. En hyppig Skiften Politik paa det her omhandlede Omraade vilde kun være ensbetydende med, at der fortsat vilde herske Uro og Utryghed. Og er der noget, vi tiltrænger paa Skoleforholdenes Omraade, saa er det Ro og Tryghed — ogsaa og ikke mindst i den danske nordslesvigske Befolknings Interesse.

Endelig vil jeg gerne understrege, at vi maa vise Fasthed i vor Holdning over for Tyskerne. En korrekt og retfærdig Behandling af det tyske Mindretal i Nordslesvig tror jeg alle er enige om. Men en Eftergivenesspolitik med dens nedslaaende Resultater, som vi gennem Aarene fra 1920 og fremover lod os manøvrere ind i, maa ikke gentage sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og til Vedtagelse i det høje Ting.

P. N. Petersen (Røgle): Den Lovgivning, der her søges gennemført i det høje Lands- ting, er jo kun af midlertidig Karakter. Det viser sig nu ved Tysklands Sammenbrud, at Forholdene i Grænselandet paa det skolemæssige Omraade er saa komplicerede, at de med bydende Nødvendighed kræver en Revision af den gældende Skolelovgivning for det tyske Mindretal i Sønderjylland. Trods alt det, som det danske Folk har gennemlevet af Trængsler og Lidelser i de fem Aar, i hvilke Landet har været besat af de tyske Hære, skulde denne Revision helst tage Sigte paa, dels fortsat at søge at bygge Bro mellem de to Folk, som nu engang er henvist til at leve ved Siden af hinanden, dels at muliggøre, at vi her i Moderlandet kan række en hjælpende Haand til vore Landsmænd Syd for Grænsen for at styrke dem til at leve det Kulturliv, som er uadskilleligt fra dansk Aand, dansk Væsen, dansk Tankegang og dansk Retsopfattelse; dels endelig skulde den værne disse Kulturgoder mod illoyal Optræden af Fremmedelementer inden for vort Landomraade.